

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 14CoP/64/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1426202278
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kristína Srnková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:1426202278.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kristíny Srnkovej a sudcov JUDr. Róberta Foltána a JUDr. Ľubomíra Bundzela, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., narodená XX.XX.XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa rodičov - matky: C. D. B., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXXX/XX, E. – F. G., v konaní zastúpená: Kanisová & Kanis Advokátska kancelária s.r.o, so sídlom Ďumbierska 3F, Bratislava – mestská časť Nové Mesto, a otca: G. G. G., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XXX/X, E. - I., v konaní zastúpený: AK ZAHRADNIK & Spol., s. r. o., so sídlom Námestie Mateja Korvína 1, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, v konaní o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava II č. k. 37P/25/2026-34 zo dňa 24.02.2026, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením zo dňa 24.02.2026 súd prvej inštancie návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol (I. výrok) a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania (II. výrok).

2. Rozhodol tak o návrhu matky, ktorým sa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd zakázal otcovi styk s maloletou, až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

3. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil aplikáciou ustanovenia § 2 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) a ustanovení § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2 písm. d), g), h), § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 vety prvej, § 331 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

4. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí uviedol, že sa oboznámil s obsahom pripojených príloh matkou. Z obsahu lekárskej správy vyplývalo, že maloletá počas prehliadky uviedla, že ju bolia vonkajšie rodidlá pri sprchovaní, pričom ako dôvod uviedla, že jej otec držal ruku na rodidlách v detskom kútku, pričom ju mal v tomto mieste veľmi silno tlačiť. Otec ju mal tlačiť aj na hlavu, ruku a neskôr na nohu. Poranenie na tele dieťaťa matka nespomínala. Krvácanie nebolo prítomné a ani modriny. Bolesť na rodidlách mala maloletá údajne aj predtým, ale to pociťovala len ako pichanie, nie bolesť. Močenie aj stolica u dieťaťa bola v norme. Dieťa sa bránilo vyšetreniu, nechcelo si vyzliecť ani tričko a ani nohavice, pričom sa začalo schovávať. V záujme vylúčenia traumatizácie dieťaťa ako i vzhľadom na časový odstup od popisovanej situácie, nebolo vyšetrenie ďalej realizované a bolo odporučené na posúdenie psychológom.

Súd sa oboznámil so spisovou dokumentáciou o maloletej, z ktorej zistil, že Okresný súd Bratislava III rozhodol rozsudkom č. k. 37P/198/2021 - 480 zo dňa 12.01.2023, právoplatným 18.02.2025, tak, že maloletú zveril do osobnej starostlivosti matky (I. výrok) s oprávnením oboch rodičov maloletú zastupovať a spravovať jej majetok (II. výrok), otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 250,- Eur mesačne za obdobie od 20.10.2021 do 31.08.2022 a od 01.09.2022 sumou 280,- Eur mesačne, ktorú sumu je otec povinný zasielať k rukám matky vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred (III. výrok), zročné výživné na maloletú za obdobie od 20.10.2021 do 31.12.2022 v sume 1.458,70 Eur povolil otcovi splácať v splátkach po 40,- Eur mesačne spolu s bežným výživným, počnúc dňom 01.01.2023 k rukám matky pod následkom straty výhody splátok (IV. výrok), upravil styk otca s maloletou každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v utorok a vo štvrtok od 15:30 hod. do 17:00 hod. a každý párný týždeň v kalendárnom roku v pondelok, v stredu a v sobotu od 15:30 hod. do 17:00 hod., vždy za prítomnosti matky a od dosiahnutia dvoch rokov veku maloletej bez prítomnosti matky s tým, že miestom prevzatia a odovzdania maloletej bude vždy miesto bydliska matky (V. výrok), matke uložil povinnosť maloletú na styk s otcom riadne pripraviť a otcovi ju v určenom čase odovzdávať a v určenom čase prevziať (VI. výrok) a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania (VII. výrok). Krajský súd v Trnave ako odvolací súd na podklade odvolania matky rozhodol uznesením č. k. 14CoP/142/2023 - 639 zo dňa 06.11.2023, právoplatným 13.06.2025, tak, že rozsudok súdu prvej inštancie, s výnimkou výrokov I. a II., zrušil a vec v zrušenom rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Z úradnej činnosti mal súd prvej inštancie za preukázané lustráciu v odpise registra trestov a lustráciou v rezorte Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, že hľadaná osoba - otca nemá záznam v uvedených registroch. Lustráciou Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky mal súd prvej inštancie za preukázané, že hľadaná osoba - otec má tri záznamy v blokovom konaní za prekročenie povolenej rýchlosti, avšak žiadny priestupok proti občianskemu spolunažívaniu či ublíženiu na zdraví voči maloletým osobám či iným chráneným osobám. Konštatoval, že Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave Slovenskej republiky, odbor kriminálnej polície Bratislava IV, doposiaľ nevznieslo obvinenie a v štádiu prípravného konania vykonáva dokazovanie.

5. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že Mestský súd Bratislava II rozhodol uznesením č. k. 37P/103/2023 - 84 zo dňa 18.01.2024, právoplatným 13.06.2024 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoP/57/2024 - 150 tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý nepárny týždeň v utorok a vo štvrtok od 15:30 hod. do 17:00 hod., každý párný týždeň v utorok, vo štvrtok a v sobotu od 15:30 hod. do 17:00 hod. s tým, že otec si maloletú prevezme a odovzdá v mieste bydliska matky maloletej (I. výrok) a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania (II. výrok). Krajský súd v Trnave ako odvolací súd na podklade odvolania matky rozhodol uznesením č. k. 11CoP/57/2024 - 150 zo dňa 29.05.2024, právoplatným 13.06.2024, ktorým napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že do právoplatného skončenia konania vo veci samej o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej je otec oprávnený stykať sa s maloletou za prítomnosti matky každý nepárny týždeň v utorok a vo štvrtok od 15:30 hod. do 17:00 hod. a každý párný týždeň v utorok, vo štvrtok a v sobotu od 15:30 hod. do 17:00 hod. s tým, že otec si maloletú prevezme a odovzdá v mieste bydliska matky. Mestský súd Bratislava II rozhodol rozsudkom č. k. B3-37P/103/2021 - 1073 zo dňa 06.02.2025, právoplatným 18.02.2025, tak, že schválil rodičovskú dohodu, podľa ktorej sa otec zaviazal prispievať na výživu maloletej výživným v sume 280,- Eur mesačne, počnúc dňom 01.09.2022, ktorú sumu sa otec zaviazal zasielať k rukám matky vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred (I. výrok), zročné výživné na maloletú za obdobie od 20.10.2021 do 31.12.2022 v sume 458,70 Eur sa otec zaviazal splácať v splátkach po 40,- Eur mesačne spolu s bežným výživným, počnúc dňom 01.02.2025 k rukám matky (II. výrok), bol upravený styk otca s maloletou každý týždeň v kalendárnom roku vo štvrtok od 16:30 hod. do 18:30 hod. bez prítomnosti matky, každú párnú sobotu v kalendárnom roku od 09:30 hod. do 12:30 hod. a párnú nedeľu od 09:30 hod. od 12:30 hod. bez prítomnosti matky a počas vianočných sviatkov v párnom kalendárnom roku v čase od 24.12 od 12:00 hod. do 25.12 do 18:30 hod. bez prítomnosti matky a v nepárnom kalendárnom roku v čase od 25.12 od 12:00 hod. do 26.12 do 12:00 hod. bez prítomnosti matky s tým, že si otec maloletú vždy vyzdvihne a vráti matke v mieste bydliska matky (III. výrok) a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania (IV. výrok).

6. Vecne zdôvodnil svoje rozhodnutie tým, že po oboznámení sa s návrhom matky na nariadenie neodkladného opatrenia, s prílohami k návrhu, ako aj s celou spisovou dokumentáciou týkajúcou sa maloletej, po dôkladnom vyhodnotení a zvážení všetkých skutočností dospel k záveru, že v predmetnom konaní absentuje potreba bezodkladnej úpravy pomerov a zároveň nebezpečenstvo bezprostredne

hroziacej ujmy, a preto návrh zamietol ako nedôvodný. Mal za to, že nebola hodnoverným spôsobom preukázaná ani osvedčená dôvodnosť návrhu, na základe ktorého majú byť neodkladne upravené pomery medzi účastníkmi konania. Život ani zdravie maloletej nie sú preukázateľne konaním otca nijako ohrozené a podozrenie zo spáchania trestného činu sexuálneho zneužívania je predmetom konania orgánov činných v trestnom konaní, ktoré doposiaľ právoplatne nerozhodli. Z lekárskej správy doloženej do spisu nevyplývalo, že by došlo k sexuálnemu zneužívaniu a vzhľadom na to, že maloletá nebola ochotná podstúpiť vyšetrenie, bolo s cieľom predísť potenciálnej traumatizácii dieťaťa pediatrickým gynekológom a gynekologičkou - pôrodníčkou odporúčené psychologické vyšetrenie. V správe bolo uvedené, že maloletá mala močenie aj stolicu v norme, výtok z rodidiel ani krvácanie sa neobjavili. Podľa výpovede matky počas vyšetrenia bola maloletá bez prítomnosti zjavných modrín alebo iných poranení, pričom maloletá uviedla, že bolesti na rodidlách mala už aj predtým, avšak nevenovala tomu pozornosť. Taktiež bolo uvedené, že maloletá máva niekedy zápchu alebo hnačku, čo sa však u nej prejavuje už dlhodobejšie. Otcovi doposiaľ nebolo vznesené obvinenie, otec je bezúhonný a nedopustil sa žiadneho priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ublíženiu na zdraví voči maloletým osobám či iným chráneným osobám. Súd prvej inštancie uviedol, že žiadnym relevantným dôkazom nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi konaním otca a nepriaznivým vplyvom na život a zdravie, či ďalší mentálny, fyzický, emočný a mravný vývin maloletej. Matka taktiež žiadnym spôsobom nepreukázala, že by bola maloletá fyzicky trestaná pri nesplnení požiadavky otca, aby vykonala telefonát so svojou tetou J. B.. Zo spisového materiálu vyplývalo, že vzájomné vzťahy medzi rodičmi a niektorými rodinnými príslušníkmi, ako aj medzi maloletou a tetou J. B. sú dočasne narušené a komunikácia medzi nimi je momentálne na nízkej úrovni. Dodal, že konflikty medzi rodičmi nemôžu byť na ťarchu maloletej, ktorá má právo na vytváranie vhodných podmienok na rozvoj vzťahových väzieb s oboma rodičmi, ako aj s inými blízkymi osobami, pokiaľ je to v jej záujme a nie je ohrozený jej život, zdravie alebo priaznivý vývin. Poznamenal, že ak by návrhu matky vyhovel, konal by v rozpore s najlepším záujmom maloletej, keďže jej nebola nijakým preukázateľným spôsobom spôsobená ujma zo strany otca. Maloletá má zabezpečené podmienky na stabilný a bezpečný vývin v známom rodinnom prostredí a nemožno svojvoľne narúšať citovú a vzťahovú väzbu maloletej s otcom ako rodičom, ktorý má rovnaké práva ako matka byť účastný na výchove maloletej, a to len na základe nepreukázaných príčinných súvislostí, ktorých závery budú potvrdené alebo vyvrátené orgánmi činnými v trestnom konaní v súbehu s psychologickým vyšetrením.

7. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Uznesenie súdu prvej inštancie napadla riadnym a včasným odvolaním matka z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f), g), h) CSP v spojení s § 62 ods. 1 CMP, považujúc ho za nesprávne, keďže súd vo výraznej miere bagatelizoval opísaný skutkový stav a predložené dôkazy, ktoré zrejme vykonal len formálne a ich hodnotenie ponechal výlučne na orgány činné v trestnom konaní bez ohľadu na nutnosť aktuálneho zabezpečenia dočasnej ochrany pre maloletú. Poukázala na vyjadrenia maloletej nasvedčujúce skutočnosti, že zo strany otca voči nej dochádzalo k sexualizovanému správaniu a k správaniu nesúceho prvky násilia. Ďalej poukázala na pripojené nahrávky, z ktorých má vyplývať, že otec mal maloletú bolestivo chytať za genitálie, maloletá má popisovať a ukazovať ako ju mal otec chytať v rozkroku, maloletá opisuje, že sa otca bojí, že ju mal otec zhodiť na zem a bolestivo stláčať na tele. Uviedla, že skutočnosti tvrdené maloletou oznámila na polícii, vyhľadala pre maloletú lekársku pomoc, maloletá navštívila pediatra, gynekológa a na jeho odporúčanie navštevuje Centrum Psyché s.r.o., kde je jej zabezpečená psychologická pomoc za účelom spracovania negatívnych zážitkov, ktoré by mohli negatívne ovplyvniť zdravý vývin dieťaťa. Zastávala názor, že už len samotné tieto skutočnosti indikujú vysokú mieru pravdepodobnosti. Doplnila, že maloletá bola v súvislosti s konaním otca odporúčaná aj na pedopsychiatrické vyšetrenie, ktoré sa jej však nepodarilo doposiaľ zabezpečiť vzhľadom na obsadenosť pedopsychiatrov. Mala za to, že na účely nariadenia neodkladného opatrenia vysokú mieru pravdepodobnosti ňou uvádzaných tvrdení možno vyvodiť aj z úradného záznamu ÚPSVaR-u Bratislava zo dňa 10.03.2026 z pohovoru s maloletou, v rámci ktorého uviedla, že otec jej robí zle, zdvíha jej nos, tlačil jej do čela, stláčal ju za boky, mal ju viackrát vonku, doma a v detskom kútiku hodiť o zem, mal ju chytať v oblasti genitálií, čo mala aj názorne ukázať. Maloletá sa vyjadрила, že sa s otcom stretávať nechce. Poukázala na čestné prehlásenie jej matky zo dňa 04.03.2026, ktoré potvrdzuje skutkový stav tak, ako bol opísaný v jej návrhu. V súvislosti s konštatovaním súdu prvej inštancie, že voči otcovi nebolo zo strany orgánov činných v trestnom konaní vznesené obvinenie namietala, že civilné súdy nemôžu v prípade ohrozenia záujmu dieťaťa vyckávať na postup orgánov činných v trestnom konaní, pretože

účelom trestného konania je primárne posúdenie viny a prípadné odsúdenie páchatel'a, zatiaľ čo úlohou civilného súdu je práve okamžitá ochrana dieťaťa. Bola toho názoru, že záujem dieťaťa na ochrane zdravia je potrebné klásť nad prezumpciu nevinoty. Dodala, že pokiaľ dochádza k násilnému správaniu sa otca vo vzťahu k maloletej (opisované fyzické násilie alebo sexualizované násilie), takéto konanie otca je nepochybne spôsobilé narušiť zdravý vývoj dieťaťa. Uviedla, že napriek skutočnosti, že je Dohovorom garantované právo maloletej ako účastníčky konania participovať na súdnom konaní a svojimi tvrdeniami ovplyvniť priebeh rozhodovania, súd tvrdeniam maloletej de facto neprikladal žiadnu váhu. K vypočutiu maloletej, resp. k zisteniu jej názoru došlo až po rozhodnutí súdu (maloletá ňou uvádzané tvrdenia potvrdila), a to napriek skutočnosti, že išlo celkom zjavne o podozrenie zo správania sa otca vo vzťahu k maloletej, ktoré je nezlučiteľné s jej najlepším záujmom. Poukázala na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19CoP/59/2015 zo dňa 27.08.2015, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoP/10/2022 zo dňa 31.03.2022 a na uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 15CoP/9/2025 zo dňa 13.02.2025. Ďalej namietala, že súd prvej inštancie v rámci svojho rozhodovania nebral do úvahy preventívny charakter neodkladného opatrenia ako ani reálne osvedčenie ohrozenia vývinu dieťaťa. Mala za to, že od posledného rozhodnutia súdu došlo k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá plne odôvodňuje aktuálnu zmenu rozhodnutia o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej, a to najmä vo vzťahu k negatívnym následkom vplyvu otca na psychickom vývine maloletej. Dodala, že s ohľadom na záujem maloletej je v súčasnosti nevyhnutné, aby bol jej záujem aspoň dočasne uprednostnený pred rodičovskými právami otca, a to najmä za účelom zabezpečenia zdravého vývinu maloletej.

Navrhla, aby odvolací súd zmenil odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie tak, že zakáže styk otca s maloletou alternatívne navrhla, aby odvolací súd dočasne zmenil rozsudok Mestského súdu Bratislava II č. k. B3-37P/103/2021-1073 zo dňa 06.02.2025 tak, že sa styk otca s maloletou neupravuje. Eventuálne navrhla, aby odvolací súd dočasne upravil styk otca s maloletou iným vhodným spôsobom, najmä za prítomnosti psychológa tak, aby bol zabezpečený najlepší záujem maloletej.

9. K odvolaniu matky a k jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa vyjadril otec tak, že s návrhmi, ktoré tvorili prílohu odvolania matky sa oboznámil prostredníctvom elektronického súdneho spisu. Uviedol, že dňa 18.02.2026 podal na Mestský súd Bratislava II návrh na uloženie výchovného opatrenia, ktoré konanie je vedené pod sp. zn. 37P/24/2026. K podaniu tohto návrhu ho viedla pretrvávajúca snaha matky o narušenie jeho vzťahu s maloletou a vyvíjanie neprimeraného nátlaku zo strany matky na maloletú. Tvrdil, že matka maloletú intenzívne manipuluje a on sa obáva o zdravý vývoj maloletej, keďže bol svedkom toho, ako matka maloletú presvedča, nech jej povie pravdu, až kým maloletá nepovie matke to, čo chce matka počuť. Tvrdil tiež, že matka maloletú podrobovala po stretnutiach s ním výsluchom a nútila ju priznať sa aj k veciam, ktoré sa nestali a zároveň v maloletej matka vytvára strachy a skresľuje jej realitu. Keď sa dozvedel, že matka sa obrátila na ÚPSVaR a uviedla im, že mal maloletú na stretnutí dňa 11.01.2025 udrieť do čela a smiať sa jej, predložil ÚPSVaR komunikáciu s matkou, z ktorej vyplývalo, že v ten deň sa ani stretnutie s matkou neuskutočnilo, keďže ho matka zrušila. Pokiaľ matka tvrdila, že mal maloletú zatvárať do izby, u neho v domácnosti prebehlo opakované štetenie pomerov zo strany ÚPSVaR-u, pri ktorom sa mohli presvedčiť o tom, že v jeho byte nie je možnosť izby uzatvoriť. Uviedol, že jeho stretávanie sa s maloletou bolo medzi rodičmi vždy problematické a úpravy stretávania s maloletou sa v zásade vždy musel domáhať súdnou cestou. Na základe aktuálnych podaní matky voči nemu nevidel maloletú už dva mesiace a je presvedčený o tom, že cieľom matky je vylúčiť ho zo života maloletej, pričom ide o jej premyslené kroky voči nemu, aby tento svoj cieľ dosiahla. Kroky matky vníma ako jeho kriminalizáciu, preto tiež podal na matku trestné oznámenie za krivé obvinenie. Poprel, že by maloletej niekedy ublížil či sa jej dotýkal nevhodne na intímnych partiách, či niečoho takého, z čoho sa ho matka snaží obviniť, že by z jeho strany vo vzťahu maloletej dochádzalo k sexualizovanému správaniu alebo správaniu nesúceho prvky násilia. Vyjadril ochotu podrobiť sa znaleckému, či akémukoľvek inému dokazovaniu, nakoľko nemá dôvod sa obávať akýchkoľvek zistení. Poukázal na to, že pred obmedzením jeho kontaktu s maloletou, prebiehali ich stretnutia bezproblémovo, maloletá mu verbalizovala, že chce ešte zostať s ním, že chce u neho prespať, ale po stretnutiach prejavovala strach z toho, čo matka povie a mala strach z jej kriku. K obvineniam matky podal vysvetlenie orgánu SPODSaSK a popísal im priebeh stretnutia s maloletou v detskom kútiku, počas ktorého s maloletou hrali a pri ukončení hry sa maloletá ešte nechcela vrátiť k matke, bránila sa odchodu, avšak bolo treba ju obliecť (bolo zimné obdobie) a zapraviť jej tylovú sukničku. Vylúčil a nebol si vedomý toho, že by sa pri obliekaní dotkol intímnych partií maloletej a v prípade, že áno, uvedené nie je možné považovať za nevhodný dotyk, z ktorého sa ho matka snaží obviniť. Dodal, že maloletá počas krátkych stretnutí s ním u neho nespáva, nekúpe sa, nechodí u neho na toaletu,

takže v tomto smere vylučuje, že by vôbec nastala situácia, kedy by sa dotýkal intímnych partii maloletej. Poukázal na to, že matka na neho podala trestné oznámenie na základe udalostí, ktoré sa mali odohrať v detskom kútiku dňa 05.02.2026 a v trestnom konaní boli vyžiadané kamerové záznamy z detského kútika, po vzhliadnutí ktorých zo strany polície nebolo voči nemu vznesené obvinenie, čo preukazuje, že v detskom kútiku nedošlo k žiadnemu nevhodnému správaniu sa z jeho strany k maloletej. Z doručených podaní a nahrávok sa dozvedel aj ďalšie skutočnosti, ako sa mal údajne dotýkať intímnych partii maloletej, čo ho šokovalo. Uviedol, že pravdivosť nahrávok doložených zo strany matky v konečnom dôsledku vyvracia už len rozsah upraveného stretávania sa s maloletou. Maloletá na nahrávke ukazuje a popisuje, že sa jej mal dotýkať na intímnych partiách, keď zaspávala. V zmysle súdneho rozhodnutia je jeho styk s maloletou upravený každý štvrtok od 16:30 hod. do 18:30 hod., každú párnú sobotu v kalendárnom roku od 09:30 hod. do 12:30 hod. a párnú nedeľu od 09:30 hod. do 12:30 hod., pričom maloletá v týchto časoch nespáva a ich stretávanie sa bolo nastavené v súlade s režimom maloletej bez prípadnej potreby jej poobedného prespávania. Tvrdil, že sa nikdy nestalo, že by u neho maloletá spala, či vôbec za dve – tri hodiny zaspala. Stretnutia s maloletou sa dokonca ešte skrátili tým, že matka sa s maloletou presťahovala na koniec K. a niekedy len cesta z miesta bydliska maloletej k nemu trvá 30 – 40 minút a rovnako aj cesta späť. Doplnil, že stretnutie počas vianočných sviatkov podľa rozsudku, ktoré sa malo prvý krát realizovať dlhšie aj s prespaním, sa neuskutočnilo. Ďalej uviedol, že z predložených nahrávok nie je možné zistiť, kedy boli vyhotovené, čo im predchádzalo, čo po nich nasledovalo a aký rozhovor viedla matka s maloletou pred ich nahraním. Na prvej nahrávke matka kladie maloletej otázky, na ktoré maloletá nevie odpovedať alebo jej potvrdzuje to, na čo sa matka pýta, na nasledujúcich nahrávkach si maloletá vytvára príbeh, pri ktorom je uvoľnená a dokonca sa smeje. Dal do pozornosti tvrdenie matky z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, že maloletá si až po podaní trestného oznámenia začala spomínať aj na iné dni, kedy sa tak malo diať. Maloletá popisuje stav pred zaspávaním a pri zaspávaní, kedy sa jej mal on dotýkať, čo však vylučuje rozsah ich styku. Dodal, že dráždenie vlastných pohlavných orgánov dieťaťom vo veku maloletej je prirodzeným javom, maloleté deti sa v tomto veku často samé dotýkajú pohlavných orgánov, aby sa upokojili a zaspali, pričom podstatná je v tomto prípade reakcia rodiča, v danom prípade matky na takéto správanie maloletého dieťaťa, ktorého je rodič svedkom, avšak matka zjavne svojimi reakciami vyvolala v maloletej pocit, že ide o nesprávne, neprirodzené a nevhodné správanie a maloletá mohla len prebrať tvrdenia matky, ktoré jej vsugerovala, že sa jej takto dotýkal on. Poukázal na časovú následnosť vyjadrení maloletej zachytenú na nahrávkach, keď sa matka ešte na prvej nahrávke pýta otázky maloletej, tá na ne odpovedá neviem, avšak v ďalších nahrávkach už preberá otázky matky v rámci popisovania toho, čo jej mal robiť, resp. už si dotvára príbeh, ktorý zjavne nezodpovedá realite, zabáva sa, smeje sa a opisuje, ako si písal. Tvrdil, že maloletá prirodzene preberá vyjadrenie a tvrdenia preferenčného rodiča, ktoré si osvojuje. Nepriateľský vzťah matky voči nemu sa prejavuje aj v ďalších vyjadreniach maloletej na neho, kedy maloletá na jeho označenie používa neadekvátny slovník. Z úradného záznamu zo dňa 10.03.2026, kedy bol vykonaný pohovor s maloletou vyplýva, že maloletá ho nazýva „Dotyčný“, jeho sestru nazýva hyenou a chce nového otca s ofinou a tohto by chcela poslať čertom. Zdôraznil, že vyjadrenia maloletej bez akýchkoľvek pochybností preukazujú, že vzťah maloletej k nemu je negatívne sýtený zo strany matky a maloletá si osvojuje slovník matky vzťahujúci sa na neho. Upozornil na to, že pohovor s maloletou bol vykonaný viac ako mesiac po tom, čo s ním maloletá nebola v žiadnom kontakte, pričom na vyjadrenie maloletej s ohľadom na indikovanú manipuláciu zo strany matky nemožno vzhľadom na jej vek a rozumovú vyspelosť prihliadať. Ani jeden z predložených dôkazov matkou nepreukazuje jej tvrdenia. Rozporoval čestné prehlásenie starej matky maloletej zo strany matky, keďže ho nemožno považovať za dôveryhodné a ide len o opakovanie tvrdení matky. Poznamenal, že neexistuje žiadne dôvodné podozrenie z jeho konania, ktoré je spôsobilé negatívne ovplyvniť zdravý vývoj maloletej. Žiadnym preukázateľným spôsobom nebola maloletá z jeho strany spôsobená ujma. V prípade, že by súd zakázal jeho styk s maloletou, resp. tento neupravil, konal by v rozpore s najlepším záujmom maloletej. Mal za to, že je nevyhnutné, aby čo najskôr došlo k obnoveniu jeho styku s maloletou a je potrebné poskytnúť maloletej priestor na to, aby si mohla vytvárať pozitívny vzťah s ním. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoP/57/2024-150 zo dňa 29.05.2024, v ktorom už aj odvolací súd vo vzťahu k matke o. i. konštatoval, že matka si uzurpuje právo rozhodovať o tom kedy a za akých podmienok bude otec môcť vídať svoje dieťa a hľadá dôvody, pre ktoré by mohla jeho styk s dieťaťom obmedziť na úplné minimum. Uviedol, že napriek tomu, že mu nie je uložený zákaz styku s maloletou, matka mu dva mesiace neumožňuje byť s maloletou v žiadnom kontakte, nijako s ním nekomunikuje, neinformuje ho o maloletej. Zastával názor, že v konaní bolo jednoznačne osvedčené len to, že matka v maloletej dlhodobo narúša vzťah otca a maloletej a podporuje negatívny vzťah maloletej k nemu.

Navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

10. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 písm. b) CMP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – účastníkom konania (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f), g), h) CSP v spojení s § 62 ods. 1 CMP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné, uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 CSP).

11. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie je návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhala zákazu styku otca s maloletou, až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

12. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu matky ako aj s poukazom na obsah napadnutého uznesenia, je posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol správne, keď návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

13. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

14. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

15. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

16. Podľa § 329 ods. 1, 2 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

17. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

18. V zmysle čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkolvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

19. Podľa článku 24 ods. 2 a 3 Charty základných práv Európskej únie, pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa.

20. Podľa čl. 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“), záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä: a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa

zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

21. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva účel neodkladného opatrenia, ktorým je predbežná, rýchla i keď len dočasná úprava právnych (nielen faktických) pomerov účastníkov. Nariadenie neodkladného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva (nároku) a aby neboli vážnejšie pochybnosti o jeho potrebe. Neodkladné opatrenie je inštitútom procesného práva, ktoré môže súd nariadiť, ak je potrebné, aby boli dočasne upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený. Neodkladné opatrenie je predbežným aj v tom zmysle, že sa ním neprejudikujú práva účastníkov a tretích osôb. Nie je konečným rozhodnutím, lebo jeho účelom je len dočasná úprava pomerov účastníkov. Nevyhnutným predpokladom pre vyhovenie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je osvedčenie skutkových okolností, z ktorých plynie záver, že je život, zdravie a priaznivý vývoj maloletého dieťaťa vážne ohrozený alebo narušený, ak to vyžaduje verejný záujem alebo ak je naliehavá potreba bezodkladne upraviť pomery. Táto naliehavosť je príčinou, že súd môže rozhodnúť iba na základe osvedčenia tvrdených skutočností bez toho, že by musel byť tvrdý nárok nepochybne preukázaný. Posúdenie, či a kedy je takáto potreba daná, je ponechané na úvahu súdu, pričom je potrebné starostlivo skúmať všetky dôsledky, ktoré by mohli nastať pre účastníka nenariadením neodkladného opatrenia.

22. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia musia byť osvedčené okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto opatrenie. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia sa posudzuje tak podľa obsahu návrhu, pripojených listín a skutkových okolností z nich vyplývajúcich, ale aj dôvodnosti návrhu z hľadiska právneho posúdenia veci. Účelom neodkladného opatrenia je totiž rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MCdo 3/2010 zo dňa 29.07.2010).

23. Účelom neodkladných opatrení vo veciach maloletých detí je poskytnutie preventívnej ochrany ich právam a záujmom ešte pred ich porušením či ohrozením. Všeobecné zásady charakterizujúce inštitút neodkladného opatrenia sa vzťahujú aj na konanie vo veciach maloletých, v ktorom sú súdy povinné prioritne chrániť záujmy maloletých detí a prioritne poskytnúť zvýšenú ochranu ich právam. V konaní vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti pri nariaďovaní neodkladného opatrenia je súd v záujme maloletého dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Pre súd je prvoradý záujem maloletého dieťaťa a vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodičmi, resp. osobami blízkymi, pričom zvláštny význam sa kladie na záujem dieťaťa, ktorý má mať prednosť pred záujmom rodiča, resp. osobou blízkou a neumožňuje vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie a rozvoj dieťaťa. Neodkladné opatrenie však zásadne nemôže prejudikovať práva a záujmy účastníkov a súd môže pristúpiť k nariadeniu neodkladného opatrenia v závislosti od konkrétnych okolností, pričom musí starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Neodkladné opatrenie môže byť teda nariadené vtedy, ak má za preukázané, že riešenie situácie maloletého dieťaťa neznesie odklad. Takýmto rozhodnutím je možné urýchlene a pružne riešiť situácie, keď je potrebný okamžitý zásah súdu. U maloletých pôjde v zásade o zásah do stavu, ktorým je bezprostredne ohrozená ich výživa, výchova, prípadne iné dôležité záujmy. V konaniach vo veciach starostlivosti súdu o maloletých (§ 111 CMP) je neodkladné opatrenie procesným prostriedkom ochrany zjavne ohrozených práv maloletého dieťaťa do doby, kým nebude o nich rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine.

24. Cieľom neodkladných opatrení je provizórna (dočasná) okamžitá úprava pomerov účastníkov konania s cieľom umožniť ničím nerušené rozhodovanie vo veci samej. To však neznamená, že ho súd môže vydať len na základe tvrdení navrhovateľky, bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Pred nariadením neodkladného opatrenia nemusí byť nárok dokázaný, musí byť aspoň osvedčený. Osvedčenie (na rozdiel od dokázania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom

na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Pri nariadení neodkladného opatrenia teda súd poskytne oprávnenému účastníkovi dočasnú ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda, že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť nie sú celkom nepochybné. Dočasnou úpravou urobenou vo forme neodkladného opatrenia sa preto neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak.

25. Odvolací súd nemal dôvod nesúhlasiť s napadnutým rozhodnutím ako i s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia, teda s tými dôvodmi, pre ktoré bolo podľa súdu prvej inštancie potrebné návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť. Po oboznámení sa s obsahom spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa dostatočne zaoberal všetkými predpokladmi, ktoré musia byť splnené na nariadenie neodkladného opatrenia a v napadnutom uznesení dostatočne vyložil, z akých dôvodov návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia nevyhovel. Súd prvej inštancie sa dostatočným spôsobom v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal s podstatným obsahom uplatnených námietok odvolateľky, ktoré vzniesla už počas konania pred súdom prvej inštancie a so spôsobom nazerania súdu prvej inštancie na problematiku danej veci sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Odôvodnenie napadnutého uznesenia nevykazuje žiadne logické, skutkové ani právne medzery, je objektívne presvedčivým a odvolaciemu súdu poskytovalo možnosť sa len obmedziť na konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie. Ani s prihliadnutím na uplatnené odvolacie argumenty matky nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľke. K odvolacím námietkam matky sa žiadať doplniť nasledovné:

26. Pokiaľ ide o námietku nesprávneho právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie, odvolací súd uvádza, že právne posudzovanie je činnosť súdu, pri ktorej zistený skutkový stav podriadiuje pod skutkovú podstatu príslušnej právnej normy, na základe čoho dospieva k záveru, či právo prizná alebo neprizná. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak sa súd pri tejto činnosti dopustil omylu buď v tom, že na správne zistený skutkový stav aplikoval iný právny predpis než mal, alebo ak správne aplikovaný právny predpis nesprávne interpretoval.

27. Súd prvej inštancie vec právne posúdil ako nárok rodiča maloletého dieťaťa na bezodkladnú úpravu pomerov maloletého dieťaťa podľa § 2 CMP a § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2 písm. d), g), h), § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 vety prvej, § 331 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že návrh matky nie je dôvodný, nakoľko v konaní nebola osvedčená potreba bezodkladnej úpravy pomerov matkou navrhovaným spôsobom. Takéto právne posúdenie veci, ako aj závery súdu prvej inštancie, odvolací súd považuje za správne a námietku matky o nesprávnom právnom posúdení veci za nedôvodné.

28. Kontakt rodičov s ich maloletým dieťaťom je takým významným činiteľom ovplyvňujúcim zdravý vývoj dieťaťa, ktorý sa zákonodarca rozhodol riešiť právnou úpravou styku rodičov s ich maloletými deťmi; považuje ho za neoddeliteľnú súčasť rodičovských práv a práv dieťaťa upravených v Zákone o rodine. Právo styku vychádza priamo z Ústavy Slovenskej republiky, keď v zmysle čl. 41 ods. 4 Ústavy SR „starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť“. Práva rodičov možno obmedziť a maloleté deti možno od rodičov odlúčiť proti vôli rodičov len rozhodnutím súdu na základe zákona“. Právo styku vyplýva tiež z viacerých ustanovení Dohovoru o právach dieťaťa, kde je upravené v článku 7 ako právo dieťaťa poznať svojich rodičov a právo na ich starostlivosť, v článku 8, ktorý zakotvuje právo dieťaťa na zachovanie jeho rodinných vzťahov v súlade so zákonom a s vylúčením nezákonných zásahov, v článku 29 bod 1, v zmysle ktorého má výchova dieťaťa viesť k posilňovaniu úcty k rodičom dieťaťa, tiež v článku 9 bod 3, podľa ktorého štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, uznávajú právo dieťaťa oddeleného od jedného alebo oboch rodičov udržiavať pravidelné osobné kontakty s oboma rodičmi, ibaže by to bolo v rozpore so záujmami dieťaťa, a v súvisiacom článku 18 bode 1, ktorý priznáva obom rodičom spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa. Právo styku a zásady jeho správneho výkonu sa premietajú aj do judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý opakovane konštatoval: „je v záujme dieťaťa aby udržiavalo rodinné vzťahy s odlúčeným rodičom a aby nebolo odtrhnuté od svojich rodičov (Gorgula vs. Nemecko - č. 744969/ 01) dieťa má právo na to, aby dostalo príležitosť rozvíjať svoj vzťah ku každému z rodičov a prejavíť svoje city skutočne slobodne, bez akéhokoľvek vonkajšieho tlaku zo strany druhého rodiča“ (Hansenová vs. Turecko - č. 36141/97).

29. Úplný zákaz styku otca s dieťaťom je najzávažnejším a najprísnejším zásahom do výkonu rodičovských práv. K takejto úprave možno pristúpiť len v naliehavých a dostatočne odôvodnených prípadoch, kedy jediným kritériom pre vyslovenie obmedzenia styku alebo úplného zákazu styku dieťaťa s jedným z rodičov je aktuálna nevyhnutnosť takeého opatrenia a záujem maloletého dieťaťa, z ktorého takáto nevyhnutnosť vyplýva. Ide o intenzívny zásah do Ústavou Slovenskej republiky garantovaného práva na ochranu rodinného života. Pri rozhodovaní o návrhu niektorého rodiča na zákaz styku druhého rodiča s dieťaťom je predovšetkým nevyhnutné spoľahlivo odhaliť pravý dôvod, pre ktorý bol návrh na súd podaný. Je nevyhnutné rozlíšiť, či realizácia styku rodiča s dieťaťom skutočne ohrozuje záujem dieťaťa alebo, či ide o predstieraný stav vyvolaný zámerným pôsobením rodiča, ktorý má maloleté dieťa vo svojej faktickej osobnej starostlivosti. Dieťa sa často stáva nástrojom na riešenie doposiaľ nevysporiadaného vzťahu medzi jeho rodičmi. Konfliktne a narušené vzťahy medzi rodičmi negatívne vplývajú na maloleté dieťa a na jeho intrapsychické prežívanie. Aj len priemerne empatické dieťa sa za takejto situácie nemôže cítiť dobre. Je nutné mať na zreteli, že akákoľvek deformácia vzťahu rodič – dieťa v dôsledku odcudzenia, je v neskoršom období len ťažko napravitelná.

30. K odvolacej argumentácii matky o nevyhnutnosti nariadenia ňou navrhovaného neodkladného opatrenia s poukazom na vyjadrenia maloletej zachytených na predložených nahrávkach, z ktorých má vyplývať, že otec mal maloletú bolestivo chytať za genitálie, popisovanie a ukazovanie maloletej, ako ju mal otec chytať v rozkroku, o strachu maloletej z otca, o zhodení maloletej otcom na zem a bolestivého stláčania maloletej na tele odvolací súd uvádza, že pri absencii údajov o okolnostiach vzniku záznamov a o priebehu udalostí, ktoré im predchádzali, ako aj o tom, či zachytávajú celý priebeh relevantnej situácie, nemožno v tomto štádiu a bez znalosti kontextu považovať nahrávky za podklad, ktorý by sám o sebe tvoril spoľahlivý podklad pre skutkové závery týkajúce sa maloletej v intenciách tvrdení matky. Odvolací súd k matkou predloženým nahrávkam dodáva, že maloletá je vo veku, kedy vonkajšie javy a podnety vníma pod vplyvom detskej fantázie. Dieťa niekedy prekvapí veľmi bystrým a priliehavým úsudkom, inokedy nehoráznym nezmyslom. Príčinou je nedostatočná znalosť pojmov, ktoré si postupne osvojuje svojimi skúsenosťami. Maloletá pri opise toho, čo jej mal robiť („Chytil mi cikulku“) je uvoľnená, smeje sa a na otázky matky, či jej to robil, aj keď zaspinkala, odpovedala kladne („Tak, ak vtedy mi to stále robil“), avšak otec poprel, že by maloletá u neho počas styku spala, či zaspávala, poukazujúc pritom na rozsah upraveného styku s maloletou (každý týždeň vo štvrtok od 16:30 hod. do 18:30 hod., každú párnú sobotu od 09:30 hod. do 12:30 hod. a každú párnú nedeľu od 09:30 hod. do 12:30 hod.) ako aj na časové hľadisko vzdialenosti bydlísk rodičov. Poprel tiež, že by jeho správanie k maloletej bolo sexualizované, či násilné. Navyše z fotografií predložených otcom do konania je badateľné, že maloletá je pri otcovi spokojná a nejaví sa, že by sa otca bála.

V súvislosti s podaním trestného oznámenia matky na otca pre podozrenie zo sexuálneho zneužívania maloletej je potrebné dodať, že samotné podanie trestného oznámenia ešte neosvedčuje skutočnosť, že by sa otec dopúšťal takeého konania voči maloletej aké mu matka kladie za vinu.

K pohovoru s maloletou, ktorý je obsahom úradného záznamu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava zo dňa 10.03.2026 a z ktorého majú vyplývať vyjadrenia maloletej o tom, ako jej mal otec robiť zle, zdvíhaním nosa, tlačeníím do čela, stláčaním za boky, hodením o zem, chytaním v oblasti genitálií v detskom kútiku (k tomuto incidentu sa maloletá bližšie vyjadriť nevedela), odvolací súd uvádza, že autenticnosť a vierohodnosť vyjadrení maloletej je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na jej vek (4,5 roka) a tomu zodpovedajúcu rozumovú vyspelosť a tiež s ohľadom na pochybnosti o možnej manipulácii dieťaťa, čomu napovedá aj označovanie otca maloletou ako „Dotyčný“ a otcovej sestry ako „Hyeny“, pričom si len ťažko predstaviť, že takéto označenia daných osôb prislúchajú k bežnej slovnej zásobe ani nie 5-ročného dieťaťa.

31. Odvolací súd si vlastnou úradnou činnosťou zaobstaral listinné dôkazy. Z lekárskej správy G. L. C., gynekológa a pôrodnika, zo dňa 10.03.2026 vyplýva, že k pohlavnému zneužívaniu maloletej sa nevie vyjadriť, známky fyzického zneužívania nenachádza. Z lekárskej správy G. M. F. zo dňa 24.03.2026 vyplýva, že maloletá je v starostlivosti jej ambulancie od narodenia, počas vyšetrení nespozorovala známky svedčiace pre sexuálne zneužívanie a po matkinom nahlásení podozrenia na sexuálne zneužívanie dieťaťa vyšetrenie nerealizovala, vzhľadom na možnú traumatizáciu pri nasledujúcom gynekologickom vyšetrení, na ktoré dieťa odoslala. Zo správy Základnej školy s materskou školou, N. O. X, E. zo dňa 18.03.2026 vyplýva, že maloletá navštevuje Materskú školu M. X, E. – F. G. od 01.09.2024, otec maloletú do materskej školy nevodí ani nevyzdvíhuje, učiteľky a zamestnanci školy otca nepoznajú, a teda sa nevedia vyjadriť k interakcii maloletej s otcom. Maloletá je subtlnejšia, bledá, skôr

tichšia, menej iniciatívna. Pri rozhovoroch o rodine sa vyjadrila, že s mamou bývajú samé, že otec s nimi nebýva. Konkrétne sa na nič a nikoho nesťažovala. Vo februári 2026 na tele maloletej nič neobvyklé, viditeľné nepozorovali, nevyjadrovala sa o tom, že by sa doma niečo neobvyklé stalo. Z úradného záznamu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV zo dňa 04.03.2026 vyplýva, že bolo vykonané zabezpečenie kamerových záznamov zo dňa 05.02.2026 z E., K. F. E. G., E. – B.. Vzhľadom na kamerových záznamov bolo zistené, že nezachytávajú osobu podozrivého ani poškodenej z predmetného skutku z uvedeného dňa. Následne bolo vykonané zabezpečenie kamerových záznamov z detského kútika P. H., E. G., E. – B., kde sa nepodarilo zabezpečiť kamerové záznamy, nakoľko na danej prevádzke kamerový záznam nebol dňa 05.02.2026 funkčný.

32. V posudzovanom prípade odvolací súd nemal osvedčenú potrebu nariadiť neodkladným opatrením zákaz styku otca s maloletou, keďže v konaní nebola hodnoverne preukázaná obava, ktorá by mohla v rámci realizácie styku otca s maloletou negatívne na dieťa pôsobiť a nie je preukázaná hodnoverne ani obava zo sexuálneho zneužívania maloletej otcom či jeho násilného správania sa k maloletej. Matka aktuálne neosvedčila žiadne násilné (fyzické či sexualizované) konanie otca vo vzťahu k maloletej, ktoré by bolo spôsobilé narušiť zdravý vývoj maloletej. Obsah listinných dôkazov zaobstaraných si odvolacím súdom taktiež nedáva podklad pre osvedčenie stavu vyžadujúcim si bezodkladnú potrebu okamžitej úpravy pomerov účastníkov konania formou nariadenia neodkladného opatrenia navrhovaného matkou. Len samotné podozrenie matky voči otcovi maloletej a podanie trestného oznámenia nemôže byť dôvodom, pre ktorý by mu bolo potrebné zakázať styk s maloletou, naviac, keď súd rozhoduje iba neodkladným opatrením, v ktorom súd nemá zistené všetky relevantné skutočnosti potrebné pre rozhodnutie vo veci samej.

33. Žiada sa dodať, že zákon nepredpokladá, že by súd pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení mal vykonávať dokazovanie tak, ako je ho nutné vykonať v konaní vo veci samej (§ 329 ods. 1 CSP). Pre nariadenie neodkladného opatrenia je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie, aspoň osvedčené. Preukázanie alebo osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia sa posudzuje len podľa návrhu a v ňom navrhovateľkou tvrdených skutočností a na ich podporu k návrhu pripojených listín, prípadne dodatočne do konania počas jeho priebehu predložených listín či iných dôkazných prostriedkov, pričom dôkazné bremeno spočíva výlučne na navrhovateľke daného neodkladného opatrenia. Takýto postup súdu predpokladá platná právna úprava (§ 326 ods. 1, 2 CSP, § 329 ods. 1, 2, 3 CSP) sledujúca tým dosiahnutie účelu právneho inštitútu neodkladného opatrenia, ktorým je rýchle a pružné riešenie situácie vyžadujúcej si okamžitý zásah súdu. Keďže súd pri nariadení neodkladného opatrenia nemusí a pre krátkosť času ani nemôže vykonávať dokazovanie v rovnakej forme a rozsahu ako pri rozhodovaní vo veci samej, rozhoduje na základe zistených resp. osvedčených skutočností dostatočne odôvodňujúce záver o nutnosti nariadenia neodkladného opatrenia. V prejednávanej veci súdom zistené skutočnosti aktuálne neosvedčujú nevyhnutnosť zákazu styku otca s maloletou tak, ako to matka v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia požadovala. Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľka skutočnosti dostatočne odôvodňujúce záver o nevyhnutnosti autoritatívneho zásahu súdu do pomerov účastníkov konania formou nariadenia neodkladného opatrenia neosvedčila, nemožno tento nedostatok klásť na ťarchu súdu.

34. Vo vzťahu k matkou v odvolacom konaní navrhovanej dočasnej zmene ostatného rozsudku Mestského súdu Bratislava II č. k. B3-37P/103/2021-1073 zo dňa 06.02.2025 v časti týkajúcej sa úpravy styku otca s maloletou odvolací súd zdôrazňuje, že vlastnosťou právoplatných meritórnych súdnych rozhodnutí je ich zásadná nezmeniteľnosť, ktorá je imanentnou súčasťou záruk právneho štátu znamenajúcou, že ak súd o veci raz rozhodol a toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, nemôže súd vec znova prejednávať a ani preskúmať správnosť jeho postupu v konaní. Výnimočne zákon pripúšťa, aby sa o tej istej veci jednalo znova, avšak len za prísne stanovených podmienok (napr. použitie mimoriadneho opravného prostriedku) alebo v zákone taxatívne vymedzených prípadoch, do skupiny výnimiek ktorých patrí aj § 121 CMP, kedy zmenu v ňom uvedených rozhodnutí (rozsudkov) možno dosiahnuť novým konaním v tej istej veci. Hmotnoprávnou podmienkou je, že sa musia zmeniť pomery oproti času, keď súd rozhodoval v pôvodnom konaní. Znamená to, že okolnosti, z ktorých súd vychádzal v čase vyhlásenia posledného rozhodnutia sa zmenili v takej miere, že sa závažnejším spôsobom prejavujú v pomeroch účastníkov. Ak konajúci súd dospeje k záveru, že sú splnené podmienky pre zmenu pôvodného rozhodnutia, vydá nové rozhodnutie rovnakého druhu ako rozhodnutie, ktoré mení, pričom výrok nového rozhodnutia musí obsahovať aj špecifikáciu výroku, ktorý je novým rozhodnutím

dotknutý a prípadne aj rozsah, v akom sa pôvodné rozhodnutie mení. Aj keď je možné matke prisvedčiť, že rozsudkom súdu upravený výkon rodičovských práv a povinností je možné formou neodkladného opatrenia dočasne korigovať, je treba dodať, že sa jedná výlučne o prípady, v ktorých je jednoznačne osvedčená potreba okamžitého zásahu súdu do existujúcej úpravy týkajúcej sa pomerov maloletého dieťaťa, a to do rozhodnutia súdu o veci samej, práve v ktorom konaní je súd povinný aj bez návrhu účastníkov zistiť skutočný stav veci tak, aby jeho rozhodnutie bolo v prospech a v záujme maloletého dieťaťa.

35. Odvolací súd napokon neprihliadol na argumentáciu matky poukazujúcej na iné rozhodnutia krajských súdov ohľadom zákazu styku rodiča s dieťaťom, nakoľko ustálená rozhodovacia prax ohľadom výkonu rodičovských práv a povinností nemôže reálne existovať, keďže každé jedno rozhodnutie je individuálne pre daný prípad a nemôže byť považované za pravidlo pre iné prípady, i keby formálne vykazovali rovnaké skutkové okolnosti. Úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, resp. zmena takejto úpravy je preto vždy výsledkom posúdenia individuálnych skutkových okolností každej posudzovanej veci vo vzájomných súvislostiach, práve vďaka čomu môže súd prijať celkom jedinečné a konkrétne závery „šité na mieru“ pre ten – ktorý prípad a dosiahnuť tak v súdnom konaní vo veciach starostlivosti o maloletých sledovaný cieľ, t. j. najlepší záujem maloletého dieťaťa.

36. Vychádzajúc z uvedeného, keďže matka ani v odvolacom konaní neosvedčila žiadne také skutočnosti, na ktoré by bolo potrebné prihliadnuť, a ktoré by boli spôsobilé spochybniť správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

37. Ďalšie argumenty matky odvolací súd považoval pre rozhodnutie v predmetnej veci za nepodstatné, nespôsobilé ovplyvniť posúdenie veci, keď i podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/2004, III.ÚS 209/2004, II.ÚS 200/2009).

38. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol za použitia ustanovenia § 396 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

39. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods. 1 CMP, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).